

Karl Johansen: – Tá ljóðið hvarv visti eg at okkurt var á vási

– Tað var ikki meira enn ein ella tveir minuttir, at vit hoyrdu ljóðið av tyrluni, so varð tað burtur, sum um stikkið varð tikið úr, og so var alt púra kvirt, sigur Karl Johansen, politistur, ið segði Politistøðini frá, at tyrlan helst var dottin niður nærhendis Norðoyri

Tað var Karl Johansen, politistur, sum býr á Norðoyri, ið stutt eftir miðnált miku náttina boðaði frá, at ein tyrla helst var dottin niður beint út fyri bygdini.

– Eg hevði nakað frammanundan sæð tyrluna farið av tyrlupallinum og suður gjøgnum Borðoyarvík, men tá vit so hoyrdu hana aftur nakað eftir miðnált, tóktist tað eitt sindur lægið, greiðir hann frá fyri Tiðindablaðnum Sosialinum. – Eg fór upp, og tá eg hugdi út gjøgnum vindeygað, var so tjúkt í kavarakki, at nóg illa sást millum húsin. Ljóðið frá tyrluni var soleiðis hátt, at, at tað tóktist sum um hon fleyg í runding.

Ljóðið bleiv burturi

Bráðliga var tað so eyðkenda ljóðið frá tyrluni

burtur.

– Tað ljóðið ongantíð, sum ljóðið spakuliga doyði burtur ella dalaði, og heldur ongantíð var nakað brak at hoyra. Heldur virkaði tað, sum onkur tók stúkkið úr, so alt varð avbrotið, eftir at eg hevði hoyrt tyrluna í eina lítla løtu – hægst ein ella tveir minuttir, greiðir Karl Johansen frá. – Tá so hetta ljóðið hvarv, visti eg, at nú var okkurt á vási. Her ruggaði ikki alt rætt.

Beinanvegin at leita

Karl Johansen boðaði beinanvegin Politistøðini í Klaksvík frá, hvat hann hevði upplivað, og so varð stór leiting sett í verk. Tá Politistøðin fekk fráboðanina, var kl. 00.16.

Beinanvegin fóru bátar út at leita – bæði stórir og

smáir – og eisini uppi á landi varð alt sett í verk sum kundi, so finnst kundi út av, hvat hent var tyrluni. Menn frá bjargingarfelagnum og slökkiliðnum, umframt onnur sjálvboðin leitaðu bæði á sjógv og landi.

Meðan einki varð funnið uppi á landi – heldur ikki nakað tekin um, at tyrlan kundi hava tikið í ella borið við land nakrastaðni – varð ymist funnið á sjónum.

Fyrsti báturin, ið kom á staðið, fann ein óuppblástan gummibát og aðrar vraklutir, ið bert kundu stava frá tyrluni. Løtu seinni varð eisini fyrsta líkið funnið.

Við at tosa við tornið á flogvøllinum í Vágum fekst eisini vissa fyrri, at tornið hevði mist sambandið við tyrluna, beint áðrenn hon datt niður.

Verið við sjúklingi

Talan var um tyrluna Vípuna, ið fyrst hevði verið í Havn við einum sjúklingi av Klaksvíkar Sjúkrahúsi. Í sambandi við sjúkraflutningin vóru eisini ein lækni og ein narkosusjúkrasystir við í ferðini, umframt teir triggjar av manningini – ein flogskipara, ein stýrimann og ein hjálparmann frá tyrluavgreiðsluni.

Tað var hesin hjálparmaðurin, ið fyrstur varð funnin av teimum fimm, ið vóru við.

Tyrlan var á veg aftur til Klaksvíkar við læknanum og narkosusjúkrasystirini, tá vanlukkan hendi, og Vípan datt niður.

Undraði at tyrlan fleyg í egliliga kavarakinum

– Tað, sum eisini undraði meg, var at tyrlan skuldi koma aftur í hesum ringa kavaelinum, ið var, sigur Karl Johansen. – Tað virkaði eitt sindur lægið, at hon skuldi flúgva í slíkum umstøðum, tá tað nú var so tjúkt, at tað næstan ikki sást millum húsin á Norðoyri.

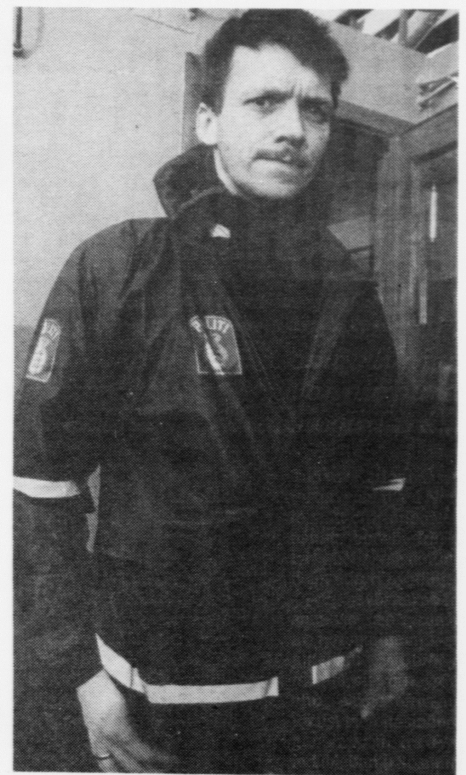
Hvat er hent, og hvør orsøkin hevur verið til, at tyrlan er dottin niður, veit enn eingin. Men í hvussu er var talan um tveir av teim-

Karl Johansen, politistur, boðaði frá vanlukkunni, tá ljóðið av tyrluni hvarv. Mynd: Jens Kr. Vang

um allarroyndastu tyrluflogskiparunum, vit eiga.

Hvat kann vera hent í tí sera grova kavaelinum, ið var, júst tá vanlukkan hendi, men sum skilst á flogkønum, kann talan neyvan vera um nakað slag av yvirfising ella soverðnum, ið hevur ført til, at tyrlan er dottin niður, ella at menninir við róðrið hava mist tamarhaldið á henni.

hj.

Meira á síðu 8 & 9

Nýggj bók frá Niels Juel Arge

Teir Sigldu úti

(Onnur Bók)

Ársins Jólágáva!

Niels Juel Arge

Heimurin stóð í loga. Miðvingurin Andreas Hansen sat fastur á Java í 4 ár. Havndreingirnir Lill Mohr og Halgr Winter og tvöroyrarbroðurnir Jógvan Gustav og Torvald Mortensen sigldu all stríðsárin. Skopningurin Edward Mittelstein og stykkjamaðurin Eigil Christensen fóru í bretska flotan. Arni Sumborg var torpederaður sunnan fyri island. Hvalvíksbrøðurnir Hans Helgi og Carl Joensen sigldu sum stýrimenn. Við skúlastipinnum "Danmark" vóru tvöroyrardreingirnir Henry Lindberg og Ib Mortensen og tveir aðrir føroyingar. Hvør varð teirra lagna? Les um alt hetta í aðru bókini "Teir Sigldu úti" hjá Niels Juel Arge. Bókin fæst í øllum bókabúðum.

Kostnaður:

268,-

Forlagið Hvesingur

ALT UPPTIKIÐ:

Telefonstormur

Allan fyrripartin í gjár og partvis seinnapartin eisini var rættiligur telefonstormur á sambandinum til Klaksvíkar.

– Eg siggi her, at allar linjurnar norðureftir eru upptiknar, vóru boðini, vit fingur frá telefonverkinum í Havn í gjár. – Í slíkum førum er altíð tørført at koma ígjøgnum, tí øll vilja hava at vita, um nakar av teirra avvarandi er innblandaður ella ikki. Og fyrri at fáa tað at vita, brúka fólk telefonina, og so kann jú vera tørført hjá øðrum at sleppa ígjøgnum.

Tí kunnu bert eini ráð verða givin fólk, tá tey frætta um slíkt, at tey ikki leggast oman á telefonsambandið, men

bert ringja, um veruliga er brúk fyri tí. Sum støðan var í gjár, kundu heilt avgjørt stórir trupulleikar staðist av, at óviðkomandi upptóku telefonkervið, so átroðkandi telefonsamrøður als ikki kundu sloppið ígjøgnum.

Støðin blokerað

So nógvur trafíkkur var í gjár á Politistøðina í Klaksvík, at neyðugt var um útvarpið at heita á fólk um ikki at ringja til støðina, tí fyrri tað fyrsta bar ikki til at koma ígjøgnum, um okkurt átroðkandi var, og heldur ikki bar til hjá st.øðini sjálvari at fáa givið boð frá sær.

hj.